

החוק המוצע יחול רק על אותם נכים שעלו לישראל לפני יום 1.10.53, שביום 1.4.56 היו תושבי ישראל ואשר דרגת נכותם, כפי שתיקבע לפי הוראות החוק המוצע, אינה פחותה מ-35%.

שר האוצר יהיה ממונה על ביצוע החוק והמינהל יהיה בידי רשות מוסמכת אשר כסמכויותיה יהיו כסמכויות הנתונות לרשות המוסמכת לפי חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—1954.⁴

החוק המוצע הולך בעקבות חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—1954, ובמיוחד במה שנוגע לנוהל, לסדרי הדין ולסדרי התשלום, אולם הוא שונה ממנו בנקודות אלה:

(א) גובה התגמול נקבע לפי דרגת הנכות בלבד ולא לפי מספר בני משפחתו של הנכה.

(ב) התגמול ישתלם במשך תקופה של 12 שנים מיום 1.4.56.

(ג) סכום התגמולים אינו תלוי בגודל הכנסתו של הנכה, אולם במקרה שהנכה מוחזק ללא תשלום במוסד ציבורי לנכים או לקשישים יוקטן הסכום ב-75% כל עוד הנכה מוחזק במוסד כאמור.

(ד) קביעת דרגת הנכות תהיה בידי הרשויות המוסמכות לקבוע דרגות נכותם של נפגעי עבודה לפי חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953, בהתאם למבחנים ולעקרונות שייקבעו בתקנות לפי חוק זה.

(ה) ביצוע תשלום התגמולים יהיה בידי המוסד לביטוח לאומי.

⁴ ס"ח 147, תשי"ד, עמ' 76.

חוק לתיקון פקודת החוק הפלילי (השחתת פניהם של מקרקעין), תשי"ז—1956

1. אחרי סעיף 103 לפקודת החוק הפלילי, 1936, יווסף סעיף זה:

103. השחתת פניהם של מקרקעין
מי שכתב, צייר, שרטט או חרת על מקרקעין של זולתו שלא כדין, וכן מי שהדביק עליהם שלא כדין כל כתב או שלט, דינו — מאסר שנה אחת או קנס אלפיים לירות או שני הענשים כאחד.

ד ב ר י ה ס ב ר

השחתת פניו של רכוש, ובמיוחד לכלוך קירות בתים וגדרות על-ידי הדבקת מודעות או על-ידי ציור כרזות, לעתים בצבע החודר לטיח ולאבן שקשה מאד להסירו, הפכו למחזה נפוץ ברחובות ערינו. הנזק החמרי הנגרם למבנים עצמם הוא לעתים די ניכר, וגדול ממנו הנזק שנגרם לציבור על-ידי השחתת נוף הארץ ומראה מקומות הישוב שבה.

אמנם יש כמה הוראות שבחוק הקיים שאפשר היה להפעילן במקרים מסויימים, אך אין בהוראות אלה כדי להילחם בנגע זה ביעילות.

ההוראות הנוגעות בדבר במישרין, או שאפשר להפעילן בדרך של פירוש, הן: סעיף 286 לפקודת החוק הפלילי, 1936 (כניסה לרכושו של אחר כדי לבצע עבירה וכו'), לפי תקדימים מסויימים של בתי המשפט די במגע פיסי עם הרכוש כדי שהדבר יהווה הסגת גבול פלילית, והכותב על גבי קיר, או המדביק עליו מודעה, מן ההכרח שיבוא במגע פיסי עם הקיר.

¹ ע"ר 1036, חוס' 1 מס' 652, עמ' 263.

סעיף 326 לפקודת החוק הפלילי, 1936 (עונש על נזקים מתוך כוונה להרע בדרך כלל), גם הוא עלול לחול במקרים מסויימים. קיר שלכלכוהו בצבע חדיר עד שאין להשיב מצב הקיר לקדמותו אלא בהוצאות ניכרות, מהווה ללא ספק נזק לרכוש. אך דינים אלה לא די בהם הואיל וספק הוא אם פירושי בתי המשפט לדינים אלה מקיפים למדי.

הענשים הצפויים לעבריינים על הוראות פקודת המודעות² וחוקי העזר של הרשויות המקומיות, שהותקנו על-פי פקודת המודעות הנ"ל ועל-פי סעיף 96 (14) לפקודת העיריות, 1934³, וסעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941⁴, הם קנסות קלים בלבד שאין בהם כדי להרתיע.

על כן בא החוק המוצע להגדיר בבהירות את יסודות העבירה ולאפשר את ענישתם של העבריינים בענשים מתאימים.

² חוקי א"י, כרך א', פרק א', עמ' 1.
³ ע"ר 1034, תוס' 1, מס' 414, עמ' 1.
⁴ ע"ר 1041, תוס' 1, מס' 1154, עמ' 110.

חוק לקיום תוקף של תקנות ההגנה (כספים), תשי"ז — 1956

1. תקנות ההגנה (כספים), 1941, יעמדו בתקפן עד יום ח' בטבת תשי"ח (31 בדצמבר 1957).
2. תחילתו של חוק זה היא ביום כ"ז בטבת תשי"ז (31 בדצמבר 1956).

קיום תוקף

תחילה

דברי הסבר

תקנות ההגנה (כספים), 1941, שהותקנו בימי מלחמת העולם השניה הנן הבסיס החוקי לפיקוח על מטבע חוץ. תקפן של התקנות הוארך מדי פעם בפעם ולאחרונה — בחוק לקיום תוקף של תקנות ההגנה (כספים), תשט"ז—1955, עד יום כ"ז בטבת תשי"ז (31 בדצמבר 1956). אגב כך הוכללו בגוף התקנות גם תקנות-שעת-חירום לתיקון תקנות ההגנה (כספים), תשי"א—1951, שהותקנו בזמנו לשם הטלת הפיקוח על זהב.

החוק המוצע בא לקיים את תקפן של התקנות, כפי שהותקנו כאמור, לשנה נוספת

אחת.

¹ ע"ר 1041, תוס' 2, מס' 1138, עמ' 1380.
² ס"ח 104, תשט"ו, עמ' 19.
³ ק"ח 163, תשי"א, עמ' 772.